

изтече. — И безъ да го чакамъ да се покори натиснахъ рамената му и го заставихъ да се простре на масата. Подъ него вече се бѣше образувала локва сокървица а парчета гной, като кипнала лой и застинала по външнитѣ стени на сѣда, бавно изтичаше отъ ранитѣ. Раната е нечиста и воняща. Причистихъ я съ окисженъ и натикахъ стерилизирана марля въ ранитѣ. Той търпѣше, нито едно „охъ“ не чухъ отъ стиснатитѣ му уста. Само отъ време на време потръпваха отъ болки мускулитѣ му и силно се изпѣваха или свиваха сухошилията. Удоветѣ му сж разкжсани и той вече напълно остава неспособенъ мжжъ. Нито една мома въ селото нѣма да се съгласи да го вземе щомъ научи, че отъ него не само деца нѣма да има, но и ще бжде вдовица при мжжъ.

Той е за съжаление. И настина струва си да се срамува. Младъ, силенъ, съ широки плещи и силни мускулести ржце, които сж създадени само за работа. А влакнеститѣ му гърди да дишатъ и да изригватъ любовъ, отъ която да се радва булката му... Но това тѣло не е годно повече за нищо друго, а да работи тежка уморителна работа и когато закипи страсть, буйна страсть поради липса на органъ за нейното удовлетворение да се полива съ студена вода, или да остави да го смѣле водениченъ камъкъ... Безъ да е скопецъ, той ще бжде некадъренъ. Поне да бѣха го скопили, това ще намали физическата му сила и той нѣма да осѣща нужда да вижда женитѣ, та камоли да желае да ги обладава.

Превързахъ го и той безъ да ме гледа, дигна се отъ масата, обхвана дветѣ тежки патерици и се повлече къмъ стаята си. Той не ми дори благодари, както това правятъ другитѣ. Той вчера дойде въ болницата отъ къмъ Бѣласица.

Хиляди сж подобнитѣ на тоя случаи и азъ вече не имъ обръщамъ внимание. Срамувалъ се, какво отъ това? Скарамъ се и ще не ще съблича си ризата. Никога голото мжжко тѣло, на нуждаещия се отъ медицинска помощъ, не е предизвиквало каквито и да е емоции и желаня въ душата ми. По нѣкога и моето женско сърдце трепва, но бързо потушвамъ запалващия се огнь.

.